

Forhandling

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ministeren sluttede sit indlæg med at sige, at vi skal vælge det mest effektive middel til at fremme ligestilling. Det kan man jo ikke være uenig i. Sagen er bare, at det går som en rød tråd gennem ministerens indlæg, at det mest effektive middel ikke er lovgivning.

Hvis vi så lige et øjeblik ser på, hvad det er for en arv, ministeren har med, så har ministeren den arv med, at denne regering har præsteret at halvere fædreorloven fra 4 til 2 uger. Denne regering har præsteret at nedlægge det eneste samlede videncenter, der handler om køn, nemlig Videnscenter for Ligestilling, altså der, hvor man som politiker eller som almindelig borger kunne få oplysninger om statistik – hvad der sker i andre lande, hvad der sker i Danmark på de her områder – og forskningsresultater. Denne regering har ansvaret for, at ligelønsstatistikken blev afviklet. Så det er jo altså sådan, at regeringen for så vidt godt vil bruge lovgivning, når den skal rulle tilbage.

Det var ikke denne minister, der sad for bordenden, men jeg har heller ikke hørt, at denne minister på noget tidspunkt har opponeret mod denne her tilbagerulning af fremskridt, som det har taget år at få kæmpet igennem. Det var meget konsekvent, der ville man altså godt bruge lovgivning.

Når det så kommer til de problemer, vi står over for, og hvor ministeren remsede en række af dem op, så gik det alligevel som den røde tråd igennem det her, at her skal der ikke lovgives. Mest markant kom det til udtryk, da ministeren sagde: Jeg er imod den norske model. Den norske model – sagt til dem, der ikke ved det – er den model, hvor den norske regering siger, at vi lovgiver om, hvilken andel af en bestyrelse der skal være kvinder.

Nu er det jo noget, hvor vi selv har lovgivning om offentlige råd og nævn i forvejen. Men det, der også var rigtig interessant, var, at ministerens begrundelse for det her er: Jeg vil ikke bruge den norske model, for den sår tvivl om kvindernes kompetencer.

Kl. 10.25

Så er det desværre, må jeg sige, tilbage i en diskussion, der har kørt i årevis, nemlig den diskussion, der går på, at hvis vi prøver at opveje den negative særbehandling, kvinder er udsat for som kvinder, ved at lave positiv særbehandling, ja, så sår vi tvivl om kvinders kompetencer.

Med andre ord: Kvinder er nok ikke gode nok, og det er derfor, der ikke er nok af dem i forskning, det er derfor, de ikke har ligeløn, det er derfor osv. osv. Det er et livsfarligt synspunkt at have.

For hvis man arbejder bare nogenlunde systematisk med ligestilling, så ved man, at uligestillingen ikke er baseret på, at kvinder er dårligere, den er baseret på strukturer i vores samfund, og den er baseret på et kulturelt betinget kønssyn, som placerer kvinderne som lidt dårligere end mændene.

Derfor vil jeg godt advare ministeren meget, meget stærkt imod at bruge den slags argumenter, for det er med til at bringe ligestillingsindsatsen ned ad slisken frem for at bringe den fremad, og det har vi uendelig hårdt brug for. For vi kan desværre konstatere, når vi kigger på de seneste 10 år, at det er meget få fremskridt, vi har vundet.

Jeg afviser naturligvis ikke, at man også skal bruge andre metoder end lovgivning – det har jeg arbejdet med også personligt i mange år, og det er fuldstændig afgørende at bruge det som et supplement – men det er efter min mening farligt og destruktivt at afvise lovgivning, hvad jeg jo så også har påpeget at regeringen ikke fuldstændig har gjort.

Jeg vil så her på vegne af Socialistisk Folkeparti, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

- »Idet Folketinget konstaterer, at der fortsat er markante uligheder mellem kønnene og en række særlige problemer for kvinder med etnisk baggrund, opfordres regeringen til at
- udvide fædreorloven til 6 uger,
 - indlede trepartsdrøftelser for at få etableret en eller flere barselfonde,
 - indføre kønsopdelte lønstatistikker,
 - gradvis udligne kønsbestemte uligheder i forbindelse med pension,
 - sætte konkrete mål for integration af kvinder med anden etnisk baggrund på arbejdsmarkedet,
 - afskaffe betaling for pasning af børn i eget hjem,
 - styrke indsatsen mod vold og andre overgreb mod kvinder samt øge indsatsen for at bekæmpe det kvindesyn, som kønsrelaterede overgreb er udtryk for,